

[J. Oskar Andersen.]

den Mand, som nu er den højtærede Kirkeministers Forgænger, at dette Spørgsmaal skulde der ikke røres ved.

Og saa ser man altsaa en Bispegaard, som har hørt til Kirkegodset omtrent fra Reformationstiden, nu overgaa til Staten og administreres under Indenrigsministeriet! Det bliver naturligvis nødvendigt for os at markere vor Stilling og stille Ændringsforslag paa dette Punkt. Men det forekommer mig, at det er meget interessant, at dette kommer frem paa et Tidspunkt, da man fra socialdemokratisk Side har søgt i det kirkepolitiske Udvalg i alt Fald at komme til et Resultat med Hensyn til hele vor kirkelige Stilling.

Her er noget, som i alt Fald vort Parti ikke kan godkende; og jeg gad vidst, om der ikke er andre Medlemmer her i Rigsdagen, der vil finde, at det er besynderligt at løse Spørgsmaalet, der griber ind paa det principielle Omraade i Forholdet mellem Stat og Kirke, paa en saadan Maade, at det uden videre sker ved dette Forsvindingsnummer. Jeg ved meget vel, at Sagen har været forelagt for Finansudvalget; jeg ved, at der er protesteret fra vore Medlemmers Side; men det forekommer mig, at det overhovedet ikke er en Sag, der burde afgøres i Finansudvalget, idet det, som sagt, er en Sag, der har stor principiel Betydning.

Saa er der en Ting, som jeg ogsaa vilde gøre den højtærede Kirkeminister opmærksom paa. Vi har nylig haft Folketælling, og til min Forbavselse var Folketællingskemaerne igen, som de har været et Par Gange tidligere, uden Rubrikken om Befolkningens Fordeling i religiøs Henseende, Rubrikken om Fordelingen efter Trossamfund. Denne Rubrik var sidste Gang medtaget i 1921, og saa stod denne ganske forældede Statistik i Statistisk Aarbog lige til 1932, saa forsvandt den. Nu kan der jo være mange her i Landet, som er fuldstændig uinteresserede i, hvordan Befolkningen fordeler sig efter religiøs Overbevisning, og i hvilke religiøse Samfund de staar, men det er jo en meget vigtig Ting, ikke mindst for Kirkeministeriet rent praktisk set, da, som bekendt, Kirkeskatten ikke skal betales af dem, der er udtraadt. Det vil ogsaa af andre, kulturelle, Grunde være af stor Betydning at faa at vide, hvor stærk den Bevægelse er, der har været i Retning af Udtrædelse af Kirken. Ligeledes vilde det være af stor Betydning at faa at vide, hvor meget de saakaldte Dissentersamfund, ikke mindst Katolikkerne, har faaet deres Tal forøget.

Jeg vil gerne indstændigt henlede Kir-

kemisterens Opmærksomhed paa denne Mangel ved Folketællingen og bede ham, som jeg har bedt hans Forgænger, om at henvende sig paa rette Sted, det vil sige Indenrigsministeriet, under hvilket, saa vidt jeg ved, Statistisk Bureau og Tællingerne hører, for at foranledige, at vi igen faar denne uhyre nyttige Oplysning i Statistisk Aarbog.

Da et æret Medlem her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, har henledt Opmærksomheden paa det kirkepolitiske Udvalg og dets Arbejde og udtalt Haabet om, at det snart kunde afsluttes, vil jeg sige, at det Haab har jeg Gang paa Gang udtalt, men desværre er Forhaabningen blevet svagere og svagere — jeg har vist for ikke saa lang Tid siden udtalt, at jeg nu tvivlede paa, at jeg overhovedet vilde opleve, at dette Udvalg afsluttede sit Arbejde. Den højtærede Kirkeministers Forgænger var — og er vel stadig væk — en Virtuøs med Hensyn til at faa dette kirkepolitiske Udvalg til at arbejde videre og videre, ganske vist med større og større Mellemrum, men saaledes altsaa, at det vedblivende eksisterede.

Der er jo en vigtig Sag, i hvilken de socialdemokratiske Medlemmer har arbejdet sammen med en Hovedpart af de kirkelige Medlemmer og ogsaa med Medlemmer af min politiske Gruppe, nemlig i Spørgsmaalet om at finde en passende Maade, hvorpaa Forholdet mellem Stat og Kirke kunde ordnes, saaledes at Kirken med Hensyn til visse indre Anliggender fik den Selvstændighed, som den har Krav paa, og saaledes at vi bl. a., som den tidligere Undervisningsminister, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, saa stærkt har pointeret, kunde blive fri for, at kirkelige Spørgsmaal kom frem under den politiske Debat og i det hele taget i de politiske Kampe. Hertil kommer den anden Side af Sagen, Spørgsmaalet om, hvorledes Statens Forpligtelser i økonomisk Henseende efter Grundloven egentlig skal forstaas, og i det hele taget Spørgsmaalet om at faa de kirkelige økonomiske Forhold nogenlunde ordnet.

Nu vil jeg altsaa tillade mig at spørge, om det er saaledes, som det har været hidtil — og det har jo været Grunden til, at den tidligere Kirkeminister har holdt Udvalget hen, uden at vi har kunnet naa til noget Resultat —, at den nuværende Regering paa Grund af sin Alliance med Det radikale Parti føler sig bundet til ikke at gøre noget. Thi nu er der indkaldt til afsluttende Møde i det kirkepolitiske Udvalg, og for den Side, jeg tilhører, vil det være af stor Be-